

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัลยา

โครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพ ได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 ในระยะแรก
อยู่ในความรับผิดชอบของกรมประชาสงเคราะห์จัดสรรให้ผู้สูงอายุทุกจังหวัด หน่วยบ้านละ
3-5 คน คนละ 200 บาทต่อเดือน ต่อมาก็ปรับเปลี่ยนเป็น 3-5 คน คนละ 200 บาทต่อเดือน ต่อมาก็ปรับเปลี่ยนเป็น 3-5 คน คนละ 200 บาทต่อเดือน ต่อมาบริการเบี้ยยังชีพ ได้ขยายกลุ่มเป้าหมายเพิ่มขึ้นเป็น
ลำดับ โดยในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ รัฐบาลได้มีการจัดสรรเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเพิ่มเติมอีก 100
บาท เป็น 300 บาทต่อเดือน (อภิญญา เวชยชัย. 2547 : 19) ระยะแรกของการดำเนินงาน
เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอยู่ในความคุ้มครองของกรมประชาสงเคราะห์ ซึ่งได้มอบหมายให้สำนักงาน
ประชาสงเคราะห์จังหวัดเป็นผู้ดำเนินการผ่านศูนย์ส่งเสริมฯ รายจ่ายหน่วยบ้าน เมื่อกรม
ประชาสงเคราะห์ได้เข้าไปรวมอยู่ในสังกัดของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ในปี
พ.ศ. 2536 ส่งผลให้บริการดังกล่าวถูกโอนงานไปให้แรงงานสวัสดิการสังคมจังหวัดเป็น
ผู้ดูแลร่วมกับกรมประชาสงเคราะห์ และจากนั้นนายกรัฐมนตรีฯ ห้องดื่นของรัฐบาล
ส่งผลให้ปี พ.ศ. 2544 กรมประชาสงเคราะห์ได้เริ่มดำเนินการถ่ายโอนภารกิจของบริการ
เบี้ยยังชีพมาให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรุงเทพมหานครดำเนินการแทน
(โกวิทย์ พวงงาน. 2550 : 173) ระยะนี้มีการตรวจหาดใหญ่ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงิน
เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 คุณสมบัติของผู้มีสิทธิจะ
ได้รับเงินเบี้ยยังชีพ เป็นผู้มีสิทธิจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่
มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ มีสัญชาติไทย มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นตามที่เป็นบ้าน มีอายุหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป ซึ่งได้ลงทะเบียน และยื่นคำขอรับเบี้ย
ยังชีพผู้สูงอายุต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์
อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ผู้รับเงิน
บำนาญ เบี้ยหวัด บำนาญพิเศษ หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ผู้สูงอายุที่อยู่ในสถาน
สงเคราะห์ของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้
ประจำ หรือผลประโยชน์ที่ต้องแทนอย่างอื่นที่รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้เป็น

ประจำ ยกเว้นผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์ (“ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552”, 2553 : 3)

ผู้ศึกษาในฐานะเป็นพนักงานเทศบาลตำบลเมืองไฟรปฏิบัติงานเที่ยวกันงานสวัสดิการด้านการส่งเสริมสังคมที่เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลเมืองไฟร อำเภอเสถียร จังหวัดร้อยเอ็ด พนปญหาค่าฯ เช่น ปัญหาที่มีอาชญากรรมเป็นริบูรณ์เช่น ไปยังไม่ได้รับเงินส่งเสริมสังคมที่เบี้ยยังชีพในบางส่วน เนื่องจากการประชาสัมพันธ์อาจจะไม่ทั่วถึงปัญหางานนี้ ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลเมืองไฟรมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เทศบาลมีงบประมาณไม่เพียงพอ ปัญหาการเบิกจ่ายงบประมาณจากการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นล่าช้า ปัญหาด้านบุคลากรของเทศบาลซึ่งมีจำนวนน้อย คุณภาพการบริการผู้สูงอายุไม่ทั่วถึง จากปัญหาดังกล่าว ข้างต้นผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการจัดการเงินส่งเสริมสังคมที่เบี้ยยังชีพ ของเทศบาลตำบลเมืองไฟร อำเภอเสถียร จังหวัดร้อยเอ็ด

คำถามการศึกษา

1. ผู้สูงอายุมีความพึงพอใจต่อการจัดการเงินส่งเสริมสังคมที่เบี้ยยังชีพ ของเทศบาลตำบลเมืองไฟร อำเภอเสถียร จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับใด
2. ผู้สูงอายุมีความพึงพอใจต่อการจัดการเงินส่งเสริมสังคมที่เบี้ยยังชีพ ของเทศบาลตำบลเมืองไฟร อำเภอเสถียร จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อแยกตามเพศ และขนาดของหมู่บ้าน อยู่ในระดับใด
3. ผู้สูงอายุมีข้อเสนอแนะต่อการจัดการเงินส่งเสริมสังคมที่เบี้ยยังชีพ ของเทศบาลตำบลเมืองไฟร อำเภอเสถียร จังหวัดร้อยเอ็ด อย่างไร

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการจัดการเงินส่งเสริมสังคมที่เบี้ยยังชีพของเทศบาลตำบลเมืองไฟร อำเภอเสถียร จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการจัดการเงินส่งเสริมสังคมที่เบี้ยยังชีพของเทศบาลตำบลเมืองไฟร อำเภอเสถียร จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ และขนาดของหมู่บ้าน

**3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะต่อการขั้คการเงินส่งเคราะห์เบี้ยยังชีพของเทศบาลตำบล
เมืองไพร อำเภอสละภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด**

สมมติฐานการศึกษา

1. เพศที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการจัดการเงินส่งเคราะห์เบี้ยยังชีพแตกต่างกัน
2. ขนาดของหมู่บ้านที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการจัดการเงินส่งเคราะห์เบี้ยยังชีพแตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้ศึกษาได้ใช้กระเบื้องกระธรรมชาติไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแนวทางการดำเนินการส่งเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ.ศ. 2552 มาบูรณาการเป็นขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการจัดการเงินส่งเคราะห์เบี้ยยังชีพของเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอสละภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ใน 5 ขั้นตอน ได้แก่

- ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนการประชาสัมพันธ์
- ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนการเข้าทะเบียนเบี้ยยังชีพ
- ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการจัดทำทะเบียนรายชื่อและประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ
- ขั้นตอนที่ 4 ขั้นตอนการจ่ายเบี้ยยังชีพ
- ขั้นตอนที่ 5 ขั้นตอนการระงับการจ่ายเบี้ยยังชีพ

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษารึไม่ก็อ ผู้สูงอายุที่เข้าทะเบียนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพในเขตเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอสละภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 806 คน
(สำนักทะเบียนเทศบาลเมืองไพร. 2553 : 1-15)

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ผู้สูงอายุที่เข้าทะเบียนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพในเขตเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอสละภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 268 คน ใช้วิธีการคำนวณหากลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรยามานาเคน (Yamane. 1972 : 737) ได้มาโดยวิธีการแบบสุ่มแบบแบ่งชั้น

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

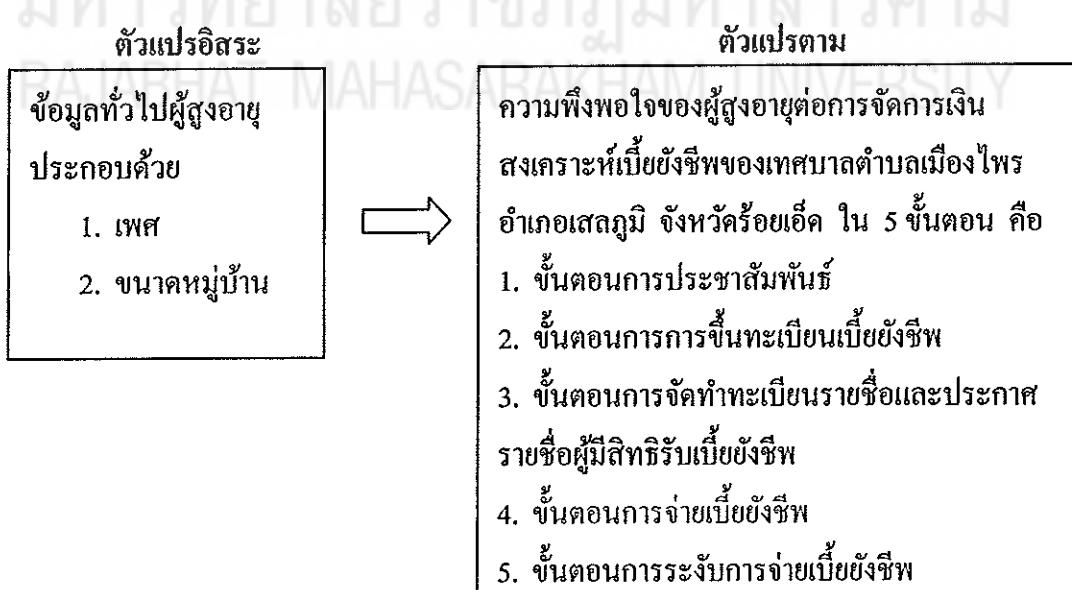
พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ เทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอสละภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 14 หมู่บ้าน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ทำการศึกษาครั้งนี้คือ ระหว่างเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2554 – มิถุนายน พ.ศ. 2555

กรอบแนวคิดการศึกษา

ผู้ศึกษาได้เบี่ยงเบนกระหวงหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 และแนวทางการดำเนินการสังเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 นำเสนอการ เป็นกรอบแนวคิดการศึกษาครั้งนี้ ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลนั้นเข้าไปเกี่ยวกับการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งในเชิงประเมินค่าและได้รับการตอบสนองในความต้องการ เป็นความรู้สึกในทางบวกและทางลบ ได้ตามสถานการณ์

ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป และมีสัญชาติไทย ทั้งชายและหญิง

การจัดการเงินสังเคราะห์เบี้ยยังชีพ หมายถึง การดำเนินงานการจ่ายเงิน สังเคราะห์เบี้ยยังชีพ ใน 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการประชาสัมพันธ์ ขั้นตอนการขึ้นทะเบียนเบี้ยยังชีพ ขั้นตอนการจัดทำทะเบียนรายชื่อและประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ ขั้นตอนการจ่ายเบี้ยยังชีพ และขั้นตอนการตรวจสอบการจ่ายเบี้ยยังชีพ

1. ขั้นตอนการประชาสัมพันธ์ หมายถึง การแจ้งให้ประชาชนและผู้สูงอายุ ทราบการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจข้อมูลผู้สูงอายุ คุณสมบัติผู้ที่มีสิทธิขึ้นทะเบียน เพื่อขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ รวมไปถึงการกำหนดวัน เวลา สถานที่ ในการขึ้นทะเบียนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

2. ขั้นตอนการขึ้นทะเบียนเบี้ยยังชีพ หมายถึง การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับ การขึ้นทะเบียนยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในปีงบประมาณดังไปด้วยตนเองหรืออาจ มอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้อื่นยื่นแทน ได้ ซึ่งจะรับขึ้นทะเบียนผู้สูงอายุในเดือน พฤษภาคมของทุกปี

3. ขั้นตอนการจัดทำทะเบียนรายชื่อและประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ หมายถึง การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดพิมพ์รายชื่อผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพและ ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ ซึ่งต้องมีการตรวจสอบคุณสมบัติก่อนที่จะประกาศ รายชื่อผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ และนำทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพไปปิดประกาศให้ สาธารณชนทราบภายในวันที่ 15 ขันวนคม ของทุกปี

4. ขั้นตอนการจ่ายเบี้ยยังชีพ หมายถึง การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการ จ่ายเงินเบี้ยยังชีพ โดยจ่ายเป็นเงินสดหรือโอนเข้าบัญชีธนาคารให้กับผู้สูงอายุที่มีรายชื่อใน บัญชีผู้มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพของเทศบาลตำบลเมืองไฟร อำเภอสละภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด หรือในนามของบุคคลที่รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยจ่าย เป็นรายเดือนภายในวันที่ 10 ของทุกเดือน

5. ขั้นตอนการระงับการจ่ายเบี้ยยังชีพ คือ การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการระงับการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เมื่องจากสิทธิของผู้ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุถือสุดคล่องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 หมวด 5 การสิ้นสุดการได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

ความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการจัดการเงินลงคละที่เบี้ยยังชีพ หมายถึง ความพึงพอใจของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอเสลกูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่ได้รับการตอบสนองในการจ่ายเงินลงคละที่เบี้ยยังชีพ ของเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอเสลกูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ใน 5 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นตอนการประชาสัมพันธ์ ขั้นตอนการเขียนทะเบียนเบี้ยยังชีพ ขั้นตอนการจัดทำทะเบียนรายชื่อและประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ ขั้นตอนการจ่ายเบี้ยยังชีพ และขั้นตอนการระงับการจ่ายเบี้ยยังชีพ

คณะกรรมการท้องถิ่น นายกเทศมนตรีตำบลเมืองไพร รองนายกเทศมนตรีตำบลเมืองไพร เลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลเมืองไพร และที่ปรึกษา นายกเทศมนตรีตำบลเมืองไพร

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ หมายถึง ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานในด้านการจัดการเงินลงคละที่เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ หรือ นักพัฒนาชุมชน เทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอเสลกูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

ขนาดของหมู่บ้าน หมายถึง หมู่บ้านที่แบ่งขนาดตามพื้นที่ของประชากรในพื้นที่ อาศัยอยู่ในหมู่บ้านนั้น ๆ จำแนกได้ 2 ขนาด ได้แก่ หมู่บ้านขนาดเล็ก หมู่บ้านที่มีประชากรไม่เกิน 500 คน และหมู่บ้านขนาดกลาง ได้แก่ หมู่บ้านที่มีประชากรตั้งแต่ 500 - 1,000 คน

ประโยชน์การศึกษา

ข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้สามารถนำไปเสนอผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาการจัดการเงินลงคละที่เบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอเสลกูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด รวมทั้งการขยายผลไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ต่อไป